

5 Ιουλίου: Εορτάζει ο Όσιος Αθανάσιος ο Αθωνίτης

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Οσίων Αθανασίου του εν Άθω και Λαμπαδού του θαυματουργού, καθώς και του Ιερομάρτυρος Στεφάνου Μητροπολίτου Ρηγίου Καλαβρίας, της Κάτω Ιταλίας.

Ο Όσιος Αθανάσιος, ο οποίος καταγόταν από την Τραπεζούντα του Πόντου, προερχόταν από ευσεβή και εύπορη οικογένεια, η οποία του προσέφερε όλα τα απαραίτητα εφόδια για τις σπουδές του, τις οποίες ολοκλήρωσε στις περίφημες σχολές της Κωνσταντινούπολης.

Εκεί, γεννήθηκε στην ψυχή του η επιθυμία να γίνει μοναχός και να φθάσει στην ακρόρεια της ασκητικής ζωής. Γι' αυτό πήγε **στο όρος Κυμινάς της Μικράς Ασίας**, όπου βρισκόταν Μοναστήρι με ηγούμενο το Μιχαήλ, τον Μαλείνο.

Στο σύντομο διάστημα που ήταν στο Μοναστήρι ο Αθανάσιος, δοκιμάστηκε και διακρίθηκε για τις αρετές του. Επειδή όμως έφθασε σε υψηλά πνευματικά επίπεδα και τον τιμούσαν, συμμοναστές και προσκυνητές, αποφάσισε να φύγει και πήγε στον Άθω κοντά σε έναν έμπειρο ασκητή, υπακούοντάς τον με ταπεινοφροσύνη.

Μάλιστα πορεύθηκε στα ενδότερα της ερήμου του **Αγίου Όρους**. Εκεί μετά από πολλές παρακλήσεις τού **αυτοκράτορα Νικηφόρου Φωκά**, με τον οποίο γνωριζόταν, έχτισε ναό προς τιμήν της Παναγίας, καθώς και αρκετά κελλιά για τους μοναχούς. Μετά από κόπους και θυσίες, δημιούργησε την ιερά Μονή της Μεγίστης Λαύρας. **Την πρώτη οργανωμένη Μονή του Άθωνα.**

Κάποια στιγμή ο **Όσιος**, αν και υπέργηρος, ανέβηκε στην οροφή, η οποία όμως κατέρρευσε και καταπλάκωσε τον ίδιο μαζί και άλλους μοναχούς της Μονής. Ο τρόπος εκδημίας του Οσίου Αθανασίου ήταν το επιστέγασμα των κόπων και των έργων του.

Η προσφορά του Οσίου Αθανασίου, τόσο με την πνευματική άσκηση όσο και τη χειρωνακτική εργασία, παραμένει στην ιστορία του Μοναχισμού παράδειγμα προς μίμηση ταπεινού, έντιμου και εργατικού μοναχού. Ιδού πως ο υμνογράφος εκφράζει τη συνείδηση της Εκκλησίας σε τροπάριο της εορτής:

«Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγεννημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ τεμῶν τὰς ῥίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, ὑποστὰς ἀνδρείως, Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθριάμβευσας, ...» (Στιχηρὸν Προσόμοιον. Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν).